

Pingstdagen Joh 7:37-39
Västerslättskyrkan 20140608

Femtio dagar efter påsk firades i Israel Veckohögtiden, som var en glädjehögtid över att man hade skördat vetet och nu hade man vete så att man hade något att baka bröd utav. På grekiska kallades veckohögtiden för pentekosté, ”femtionde (dagens högtid)”, ett uttryck som gett upphov till svenskans ”pingst”.

Vår episteltext började just med orden:

När pingstdagen kom var de alla församlade

Utifrån berättelsen i Apostlagärningarna 2 så har bland de kristna pingsten förknippats med den helige Andens gåva.

Man kan se framför sig hur lärjungarna var församlade och tungor liksom av eld fördelade sig och stannade på var och en av dem och de fylldes av helig ande och började tala andra tungomål, med de ord som Anden ingav dem.

Många judar och fromma från olika länder hade rest till Jerusalem för att fira pingsten. Och nu får de höra lärjungarna tala på deras eget språk om Guds stora gärningar. Guds stora gärningar handlade om vad som hänt med Jesus, att Jesus hade lidit och dött och att han på tredje dagen hade uppstått från de döda. Med andra ord det var Jesus som stod i centrum. Det

församlade folket blev förundrade över hur dessa enkla lärjungar kunde tala alla dessa språk. Bakom händelserna på pingstdagen finns flera texter i gamla testamentet som är en bakgrund.

Jag vill nämna två.

I Första Moseboken 11 berättas om den språkförbistring som skedde när människorna som då hade ett enda språk ville bygga en stad med ett torn som skulle räcka ända upp till himmelen. Motivet var att de själva skulle bli ärade. När Gud ser det, så heter det att Gud förbistrade deras språk, så att de inte förstod varandra och folket skingrades åt olika håll. På pingstdagen så hände detta underbara att budskapet om Jesus blev förstått av alla som samlats i Jerusalem. Namnet Jesus är det som förenar människor runt hela vår värld, han som kommit som hela världens frälsare. Apostlagärningarna är en mäktig bok som berättar om hur evangelium blir förkunnat och spritt från plats till plats. Överallt så är det Jesus som står i centrum. Det har sagts att den Helige Ande alltid pekar på Jesus.

Den helige Ande skapar tro.

Den andra gammaltestamentliga händelsen är när Israels folk under sin ökenvandring kommer till Sinai berg. Så här står det i 2 Moseboken 19 kapitlet *När det blev morgon den tredje dagen började det åska och*

blixtra, ett tungt moln låg över berget och det hördes en stark hornstöt. Alla som var i lägret blev förfärade. Då förde Mose folket ut ur lägret att möta Gud. De ställde sig nedanför berget. Hela Sinaiberget omgavs av rök då Herren steg ner på berget i eld.

Göran Larsson har i sin bok Uppbrottet förklarat att denna händelse är en förebild till pingstundret som vi läser om i Apostlagärningarna 2. Folket såg rösterna och flammorna från berget Sinai. Filon förklarar att eldslågorna förvandlas till språk, som människorna kunde förstå eller som en senare rabbinsk tradition utlägger det att dessa eldslågor innebär att Guds Ord fördelades på olika tungomål, begripliga för alla folk.

Jesus ropar ut sin inbjudan till alla folk: *”Är någon törstig, så kom till mig och drick. Den som tror på mig, ur hans inre skall flyta strömmar av levande vatten, som skriften säger.”*

Det är ett löfte från Jesus om den helige Ande, som skulle komma sedan Jesus hade blivit förhärligad. Jesus blev förhärligad när han hade slutfört det uppdrag som han fått, att lida, dö och uppstå, men också när han efter sin himmelfärd skulle återgå till himmelen. Det står om honom: *Evighetens konung, oförgänglig, osynlig, den ende Guden – hans är äran och härligheten i evigheters evighet* 1 Tim 1:17
Till en värld som hungrar och törstar efter att leva i en gemenskap med Gud, så inbjuder Jesus oss att komma. Fritt och för intet får vi ösa ur frälsningens

källor.

Men en kristen tro stannar inte där med att vi enbart är konsumenter, utan vår kristna tro bär också andens frukter, som Jesus säger *ur hans inre skall flyta strömmar av levande vatten.*

Några exempel på andens frukter är *kärlek, glädje, frid, tålmod, vänlighet, godhet, trofasthet, ödmjukhet och självbehärskning* Gal 5:22-23

Så får vi stå i Herrens tjänst med den gåva som Gud ger åt oss som ett utflöde av den tro vi äger på Jesus Kristus.